

MATERÁČIK

Jeseň 2016

Milí čitatelia!

Prázdniny a vytúžené leto nám skončilo a zavítal mesiac september. Čas, kedy sa otvárajú brány všetkých škôl. Tak isto sa otvorila aj brána našej Materskej školy. Privítali sme nové **Lienky**, ktoré sa so zovierajúcim srdiečkom a plačom lúčili so svojimi mamičkami. Taktiež po lete prišli oddýchnuté **Veveričky**, **Žabky** a **Sovičky**. Dúfame, že to všetko spoločným úsilím zvládneme a detičky prežijú krásny rok plný nových kamarátstiev.

Básne, básne, básničky

Šarkan

Letí, letí veľký drak,
Vyletí až nad oblak.
Nemá krídla, no i tak
letí, letí ako vták.

Prvák

Kým som bol len škôlkár,
v škôlke som si voľkal.
Učil som sa riekanky,
nikam nešiel bez mamky.

Nebudem sa školy báť,
Šlabikár a zošity
Dám si s taškou na chrbát.
Škola zhíkne: To si ty?
Prvák a už toľký!

HÁDANKY

*Hrdo stojí v plameni,
potraviny surové
na dobroty premení.*

ČO JE TO?

*Hreje ušká,
chráni vlasy,
neuberie deťom krásy.*

ČO JE TO?

*Dlhé, krátke paličky,
kto sa na ne postaví,
zrazu nie je maličký.*

ČO JE TO?

*Keď si to obuješ,
Dobre sa ti vodí,
Nezľakneš sa blata,
Nezľakne sa vody.*

ČO JE TO?

Čítajme našim deťom a rozprávajme sa s nimi

V krásnom slove, v rozprávkach ľudových i moderných je obsiahnuté bohatstvo ľudových i moderných je obsiahnuté bohatstvo citov, krása sveta i prostá ľudská krása. V rozprávkach vždy víťazí dobro nad zlom, láska nad nenávisťou, prostý človek nad prefíkancom, šľachetný nad závistlivým, skromný nad chamtivým. Vyzbrojené týmito pravidlami sa dieťa neskôr, keď sa bude zoznamovať s tým skutočným svetom, v ktorom tieto pravdy neplatia vždy a bezozvyšku, bude mať o čo oprieť, z čoho čerpať. Tak dokáže veriť v dobro človeka i v ťažkých chvíľach svojho života. Spoločným čítaním s deťmi dávame dar i sebe samým. Koľko zabudnutej krásy znova objavíme! Koľko krásnych spomienok sa k nám vráti, koľko hrejivých chvíľ z detstva!

Rada by som sa vrátila do chvíľ, keď som svojim deťom čítala koľko pozoruhodného počúvania i vzrušujúceho rozprávania sme spolu prežili! Cnie sa mi za tým. Deti vyrástli a dávno si už čítajú samy. Zostala mi láska ku knihe, k písanému slovu. Teším sa, že si cez ňu rozvíjajú vnútorné bohatstvo – poznanie i city. Pri spoločnom čítaní sa môžeme s deťmi rozprávať o ich názoroch a postojoch k mnohým javom. Spoznáme o akých vážnych veciach naše dieťa premýšľa, aké zrelé postoje si dokáže vytvoriť.

V labyrinte sveta treba dieťaťu pomôcť orientovať sa, nenásilne usmerňovať jeho nie najvhodnejšie postoje, rozvíjať tie dobré, rešpektovať jeho osobnosť, hoci ešte detskú, no predsa jedinečnú. Všetko, čo do dieťaťa vložíme ešte v predškolskom veku, sa zúročí. Čo nestihneme vštepiť včas, ťažko budeme doháňať. Príslovie: „Ohýbaj ma mamko, pokiaľ som ja Janko, neohneš ma mammo.“ stále platí. Len to ohýbanie cez literatúru – cez básničky, a najmä rozprávky – je nápadné a účinnejšie než naše mentorovanie. Rozprávajme sa s deťmi i o tom, čo zažili

počas dňa, o ich radoostiach i starostiach. Nesmieme ich okríknuť, že rozprávajú hlúposti, že to tak nie je, že si vymýšľajú! Ak to urobíme, odoženieme ich od seba. Spochybníme ich dôveru v seba, vo vlastné pocity.. a navyše ochudobníme aj samých seba o možnosť dozvedieť sa drobné tajomstvá našich detí a spoznanie osobnosti ich myslenia. Nezlostíme sa na dieťa ak nám pripomína nás samých, naše slabosti i omyly. Ak nás napodobňuje i v tom nevhodnom, ono sa nám nevysmieva, ono nás obdivuje. Zmeniť jeho správanie potom môžeme len zmenou seba samého.

Po ulici behá vietor, naháňa deti.

Chvíľou im odnesie loptu, chvíľou im

hodí pod nohy žlté lístie zo stromov.

„Hry bolo dost’! “ Zahvízda vietor. Strhne k zemi

mračná a už prší. Deti sa poschovávali pod brány, lopta sa

skotúlala do kúta. Na ulici ostal Jurko s vetrom a dažďom.

„Bojkovia, bojkovia,“ vykrikuje Jurko na deti. „Dažd’a sa boja!“

Dážď husto padá, Jurko je celý mokrý. Behá s vetrom, posmieva sa

deťom. Po chvíli odvial vietor mračná, prestalo pršať. Deti vbehli spod

brán, lopta sa rozlietala po ulici. Jurko ešte poskakoval, potom ho

roztriasla zima. Mokrú šaty sú ako ľad. Krok, dva, tri, Jurko je pod

bránou. Deti behajú, vietor sa pletie pomedzi ne a spolu naháňajú loptu.

Jurko stojí pod bránou. Zima ho trasie, ani lopta sa k nemu neprigúľa. Už

len čaj a teplá posteľ Jurkovi pomôže! Leto je nenávratne preč a tak sa

treba aj lepšie obliekať!

Maľované čítanie

V jeseni, keď zožltnú a
z nich opadávajú, sa častejšie schováva
za tmavé . Blúdia tmavé obláčiky po
oblohe a odrazu začne padat' . Padá na
stromy, padá na i na lúky . Včielky
a drobné sa rýchlo schovávajú pod
 . Do diery pod strom sa schovali
 a . Do bútl'ového sa uchýli
aj .. Vrabček sa stúli pod lístie na strome.
Iba sa neschová. Žaba dážd' !

Peknú jeseň!

Tešíme sa na akcie, ktoré spolu prežijeme počas školského roku 2016/2017 a vopred vám ďakujeme za vašu spoluprácu!

S pozdravom

Jarmila Stachová